

तृतीयः परिच्छेदः ।

अथ कोऽयं रस इत्युच्यते

विभावेनानुभावेन व्यक्तः संचारिणा तथा ।

रसतामेति रत्यादिः स्थायीभावः सचेतसाम् ॥ १ ॥

काव्यलक्षणरूपैककार्यानुकूलत्वसंगत्या वाक्यनिरूपणानन्तरं रसं निरूपयितुमाह-
अथेति । वाक्यनिरूपणानन्तरं कोऽयमिति जिज्ञासाविषयो रसो निरूप्यत इत्यर्थः ।
अयं काव्यलक्षणनिविष्टो रसः । विभावेनेत्यादि । सचेतसामिति । नायकादिनिः-

१. विभावेनेति । इह स्वस्वप्रतिभोन्मेषेण 'विभावानुभावव्यभिचारिसंयोगाद्रस-
निष्पत्तिः' इति नाट्यशास्त्रफक्किं व्याचक्षाणानामनेके पक्षाः तेषु कतिचन प्रकृतोपयो-
गित्वाद् व्युत्पत्त्याधायकत्वाद् हृदयंगमत्वाच्च प्रदश्यन्ते प्राञ्जलीक्रियन्ते च । तत्र
भट्टलोल्लटप्रभृतीनामेष सिद्धान्तः—'स्थायिनां विभावेनोत्पाद्योत्पादकभावरूपादनुभावेन
गम्यगमकभावरूपाव्यभिचारिणा पोष्यपोषकभावरूपात्संबन्धाद्रसस्य निष्पत्तिरुत्पत्तिरभि-
व्यक्तिः पुष्टिश्रैल्यर्थः । तथाहि—ललनादिभिरालम्बनविभावैः स्थायी रत्यादिको जनितः
सधानादिभिरुद्दीपनविभावैरुद्दीपितः, अनुभावैः कटाक्षभुजक्षेपणादिभिः प्रतीतियोग्यः
कृतः, व्यभिचारिभिरुत्कण्ठादिभिः परिपोषितो रामादावनुकार्ये नाट्येनाभिनेये
रसः । नटे तु तुल्यरूपतानुसंधानवशादारोप्यमाणः सामाजिकानां चमत्कारहेतुः'
इति । पिण्डितार्थस्त्वयम्—यथा सर्पाभावेऽपि सर्पतयावलोकिताया रज्जोरपि भयमु-
त्पद्यते तथा सीतादिविषयानुरागरूपा रामादिरतिरविद्यमानापि नर्तकेऽभिनयनैपुण्येन
तस्मिन्स्थितेव प्रतीयमाना सहृदयहृदये चमत्कारमर्पयन्त्येव रसपदवीमधिरोहतीति । अयं
क्रमः—'प्रथमं रामादिगतसीतादिविषयकरत्यादिरेव रसः सहृदयैः काव्योपात्तलिङ्गदा-
रेणानुमीयते । ततस्तस्य कमनीयविभावाद्यभिनयप्रदर्शननिपुणे रामाद्यनुकारिणि नर्तके
सादृश्यज्ञानरूपदोषादारोपः साक्षात्कारात्मको धर्म्यंशे लौकिक आरोप्यांशे त्वलौकिकः
'रामोऽयं सीताविषयकरतिमान्' इत्याकारकश्चमत्कृतिहेतुरिति । न च सादृश्यस्य भेदग-
र्भत्वाद्वाधे सति कथं रामाद्यारोप इति चेत् । न । भेदस्य नर्तकनैपुण्यदोषेणाग्रहणात् ।
नेदं हृदयग्राहि । सामाजिकेषु रसनिष्पत्त्यभावे तत्र चमत्कारानुभवविरोधात् । न च
तज्ज्ञानमेव चमत्कारहेतुः । लौकिकशृङ्गारादिविलोकेनेनापि चमत्कारप्रसङ्गात् । न चानु-
भावादिविज्ञानबलायात आरोपस्तथा ननु साक्षात्कारमात्रमिति वाच्यम् । चन्दनमु-
खादौ वैपरीत्यदर्शनात्, अन्यथैवोपपत्त्या तादृशकल्पनायां मानाभावाच्च' इति ॥
श्रीशङ्कुकस्य तु—'स्थायिनो विभावादिभिरनुमाप्यानुमापकभावरूपसंबन्धाद्रसस्य निष्प-
त्तिरनुमितिरित्यर्थः । तथाहि—नियमविषया धीः सम्यग्बुद्धिः । यथा 'राम एवायम्'

१. नहि चन्दनारोपश्चमत्कारहेतुः किंतु वस्तुतश्चन्दनसंबन्ध एव । तथा मुखमपि
नारोप्यमाणं तथा, किंतु वस्तुतो विद्यमानमेव ।